

Čís. 15162.

Súdne (exekučné) uplatňovanie pohľadávky — vzniklej v starých korunách rakúsko-uhorských na základe súkromnoprávneho úkonu, uzavreného pred 26. februárom 1919 stranami, z ktorých jedna mala bydlisko dňa 26. februára 1919 v Maďarsku a druhá na území republiky Československej — nie je prípustné, hoci sa strany ešte pred 1. novembrom 1924 dohodly, že pohľadávka má byť zaplatená v československej mene, v splátkach, pri zachovaní exekučného záložného práva, nadobudnutého pred 26. februárom 1919 (čl. 22 úmluvy č. 55/1930 Sb. z. a n.).

(Rozh. zo 16. marca 1936, R III 763/35.)

Rekurzný súd zmenil usnesenie súdu I. stolice a návrh na povolenie exekúcie zamietol. Dôvody: Na základe spisov možno zistiť, že v súdenom prípade ide o vymáhanie pohľadávky, vzniklej v starých korunách rakúsko-uhorských, zakladajúcej sa na súkromnoprávnom úkone, uzavrenom v dobe pred 26. februárom 1919, ďalej, že z osôb úkon uzavierajúcich, mala strana vymáhajúca dňa 28. februára 1919 bydlisko v Maďarsku, dlžník však na území republiky Československej. Uplatňovanie takýchto pohľadávok patrí na pokračovanie upravené v čl. 11. dohody čí. 55/1930 Sb. z. a n. a ich vymáhanie exekúciou podľa čl. 22. dohody nie je prípustné.

Najvyšší súd usnesenie rekurzného súdu potvrdil z jeho správnych dôvodov a uviedol ešte toto: Na vývody rekursu treba dodať, že vymáhajúca strana je protokolovanou firmou so sídlom v Budapešti tak podľa pôvodného exekučného titulu, ako i podľa obsahu exekučnej žiadosti a preto treba ju pokladať podľa jej sídla za majiteľku pohľadávky. Rekurzný súd nebol povinný vyžiadať si dobrozdanie Československého štátneho zúčtovacieho ústavu v Bratislave ani s ohľadom na novú skutočnosť teraz tvrdenú, že vymáhaná pohľadávka bola ešte pred 1. novembrom 1924 upravená dohodou strán (30. júla 1920) tak, že treba ju zaplatiť v československej mene a v splátkach pri zachovaní exekučného záložného práva nadobudnutého zrejme pred 26. februárom 1919. Nehľadiac na to, že touto dohodou nebola ešte pôvodná pohľadávka splnená, ako to má na mysli bod 8 § 2 vlád. nariadenia čí. 224/1924 Sb. z. a n. a článok 1 a 8 úmluvy medzi Československou republikou a Kráľovstvom maďarským čí. 55/1930 Sb. z. a n., nemožno prehliadnuť, že pre nárok vymáhajúcej veriteľky na dobytie dlhu v československých korunách niet exekučného titulu, — cit. dohoda z 30. júla 1930 nie je vôbec exek. titulom, keďže pôvodný titul znie na býv. rakúsko-uhorské koruny.

Čís. 15163.

Prevod hypotekárneho záložného práva, viaznúceho pre zmenkovú pohľadávku, ktorá nebola zároveň so záložným právom prevedená a platením zanikla, nemôže byť sám o sebe napadnutý odporovacou žalobou.

(Rozh. zo 17. marca 1936, Rv IV 66/35.)